

Nr 344.

Av herrar **Jacobsson** i Igelsbo och **Hansson** i Skediga, om pension åt f. d. vägmästaren C. A. Ek.

Enligt beslut å vägstämma inom Uppsala läns västra vägdistrikt den 4 december 1937 har dåvarande vägmästaren vid vägdistriktet Carl Anselm Ek tillförsäkrats tjänstepension vid uppnådd ålder av 63 år med ett årligt belopp av 1 997 kronor. Pensionen är beräknad enligt av väg- och vattenbyggnadsstyrelsen den 14 maj 1937 utarbetade normer. Enligt dessa normer skulle pension till vid vägdistrikt anställd vägmästare, vars pensionering skedde genom pensionsförsäkring, utgå med 3 100 kronor per år, därest anställningshavaren innehade minst 30 tjänstår. Eks tjänstår uppgå till 29 och hänföra sig till synnerligen väl vitsordad anställning som arbetsledare hos vattenfallsstyrelsen, Norrlands statsarbeten, Ulleråkers härads väghållningsdistrikt och Uppsala läns västra vägdistrikt. Enär Eks tjänstår sålunda uppgått till endast 29, har det i förenämnda normer angivna pensionsbeloppet avkortats med $\frac{1}{30}$ till 2 996 kronor. Då emellertid Eks pensionsfråga icke ordnades genom pensionsförsäkring utan vägdistriktet avsåg att självt ombesörja pensioneringen, avkortades pensionsbeloppet ytterligare. Med hänsyn till att Ek icke själv behövde bidra till kostnaderna för sin pensionering minskades sålunda det redan avkortade beloppet med $\frac{1}{3}$ till 1 997 kronor. Härigenom kom Ek i sämre ställning i pensionshänseende än de övriga anställningshavarna i vägdistriktet, för vilka pensioneringen ordnades genom pensionsförsäkring.

Ek, som uppnådde 63 års ålder den 12 mars 1944, pensionerades den 1 april 1944. På grund av att vägväsendet numera är förstatligt utbetalas pensionen av statskontoret.

Med hänsyn till att levnadskostnaderna, sedan beslutet om Eks pension fattades år 1937, undergått en betydande höjning, måste den till Ek utgående pensionen, 1 997 kronor per år, anses vara otillräcklig. Å densamma borde därför i likhet med vad som är fallet beträffande flertalet f. d. befattningshavare i statens tjänst utgå såväl rörligt tillägg som kristillägg. Det torde vidare icke anses oskäligt, att grundbeloppet för pensionen med hänsyn till Eks långa och väl vitsordade tjänstgöring såväl i statens som vägdistriktens tjänst höjes från nuvarande 1 997 kronor till 2 996 kronor, vilket senare belopp skulle hava utgått, därest vägdistriktet ombesörjt Eks pensionering genom pensionsförsäkring.

Med anledning av vad som ovan anförts få vi därför hemställa,

att riksdagen måtte bevilja f. d. vägmästaren Carl Anselm Ek en årlig pension av 2 996 kronor jämte rörligt tillägg och kristillägg.

Stockholm den 22 januari 1946.

Edvin Jacobsson

i Igelsbo.

K. E. Hansson,

Skediga.